

Hồng Thủy

Tên: Nguyễn Hồng Thủy
Sinh quán: Bến Thủy, Vinh
Hiện đang cư ngụ tại: Gaithersburg,
Maryland, USA

Chữ Tình chữ Hiếu oản vai chị
Làm Mẹ vương tròn nửa thế kỷ
Văn thơ hoài vọng... Mộng thanh bình
Hồng Thủy!

Ôi, Con Gái Việt Nam

Tùy bút Hồng Thủy

Tôi thuộc lòng và yêu thích bài hát *Cô Gái Việt* từ thời trung học. Mỗi lần hợp ca bài này trong những dịp văn nghệ ở trường, tôi đều thấy lòng mình tung bùng rộn rã. Tôi cảm thấy kiêu hãnh với hình ảnh cô gái Việt thật lý tưởng, thật cao đẹp, qua từng lời ca tiếng hát. Bây giờ thỉnh thoảng đọc tin tức trên mạng, tôi lại thấy một số hình ảnh cô gái Việt của thành phố HCM khiến tôi kinh khiếp, buồn và chua xót vô cùng. Những người con gái Việt Nam của đất Sài Gòn hoa lệ ngày xưa, kín đáo, e ấp với tà áo dài thướt tha đã biến đâu mất. Thay vào đó là những người con gái ăn mặc quá sức hở hang, tới độ lỏa lồ ở những nơi công cộng, phơi hết những đường nét cần che kín của một người con gái.

Những cô học trò còn cắp sách đến trường, ở cái tuổi mộng mơ, mà thời xưa giận nhau chỉ biết phụng phịu, dỗi hờn. Bây giờ họ đánh đá, giật tóc nhau, đánh hội đồng, hai ba người đánh một như quân thù quân hần. Đáng điệu hung hãn, dữ dằn như tay anh chị thứ thiệt, thanh toán nhau ở ngay trước cửa trường học. Trong khi đó đám thanh niên bàng quan đứng xem hào hứng như người ta xem gà chọi, hay xem đấu bò rừng.

Sáng nay, tin mới nhất trên mạng lại có hai cô gái đi xe gắn máy ép một nữ du khách người Anh để giật túi xách. Người du khách cố giữ cái túi, hai nữ cướp giật không chịu buông tha, kéo lê nữ du khách suốt một quãng đường. Cuối cùng cảnh sát thộp cổ cả hai cô. Kinh tởm hơn nữa là hình ảnh một cô gái làm trong một cái day spa đã dùng nước bọt của mình để làm massage mặt cho khách hàng. Người khách nằm nhắm mắt, thoải mái sung sướng để cô thợ làm massage, đầu có ngờ thay vì dùng kem dưỡng da thì cô ta cứ nhổ nước bọt một cách nhẹ nhàng đên bốn năm lần vào mặt khách, và dùng bàn tay thuận thực massage cả

đồng nước bọt vào khắp mặt của khách hàng. Nét mặt cô ta thản nhiên một cách đáng sợ.

Ngày xưa mỗi lần khinh ghét ai quá sức, các cụ ta thường nói câu ‘Chỉ muốn nhổ vào mặt’. Bây giờ thì ngược lại, cô thợ làm massage đã nhổ vào mặt khách hàng là người ơn của cô ta. Những người khách hàng đã trả tiền để nuôi sống cái tiệm cô ta làm, để chủ có tiền trả lương cho thợ. Tại sao lại có những người phụ nữ Việt Nam vô ơn, có thể nghĩ ra cách dơ bẩn để trả ơn khách hàng như vậy.

Chưa hết, chắc hẳn bạn đọc còn nhớ hình ảnh những cô chiêu đãi viên hàng không xinh đẹp của Air Vietnam trong những chuyến bay Việt Nam - Nhật Bản, đã toa rập với phi công để mang đồ ăn cấp từ các tiệm mỹ phẩm ở Nhật về bán ở Việt Nam. Hình ảnh các cô chiêu đãi viên mặc đồng phục là những chiếc áo dài Việt Nam, đũng đầy trên mạng, làm tôi vừa xấu hổ lây, vừa căm tức vì thương những chiếc áo dài VN đã khoác lên những con người không xứng đáng để làm nhục hình ảnh phụ nữ Việt Nam với chiếc áo dài cao quý. Người ta vẫn nói ‘cái khó bó cái khôn’, nhưng các cô chiêu đãi viên đâu có nghèo khó gì. Sao lại có thể làm những việc đáng xấu hổ, nhục quốc thể như vậy?

Đó là chỉ lướt sơ qua vài hình ảnh tôi được coi trên mạng và còn nhớ, nếu làm bảng tổng kết tin tức thì kinh khủng hơn nhiều lắm. Có lẽ tại vì thành phố Sài Gòn đã bị đổi tên, nên người sống trong thành phố đó cũng thay đổi theo, bởi vậy mới sản xuất ra những quái nữ như vậy.

Xin trả lại cho tôi cái tên thành phố Sài Gòn thanh lịch ngày xưa và hình ảnh những người con gái Việt Nam yêu kiều, khả ái của những năm tháng trước 1975, khi miền Nam trù phú của chúng tôi chưa bị người CS “giải phóng”.

Lời cầu xin đầu năm với Thượng đế của tôi là “Xin cho con không phải đọc những tin xấu về người Việt Nam nói chung, và con gái Việt Nam nói riêng nữa.”

Hồng Thủy

Hoa Vàng Năm Ấy

Những cánh hoa vàng năm xưa ấy
Nhắc nhở gì em chuyện chúng mình
Cái thuở ta còn xanh mái tóc
Chuyện đời chỉ nghĩ đến chung đôi

Anh vẫn gọi em là không khí
Chẳng thể chia ly chẳng thể rời
Thuở ấy ta còn vô tư quá
Chẳng hề nghĩ đến chuyện chia xa

Ta đi trong gió trong hoa lá
Mơ những trời xanh với nắng hồng
Chỉ nghĩ tình ta là cõi mộng
Và em mãi mãi một dòng sông

Dòng sông nước lớn làm sao cạn
Nhu núi xanh kia chẳng thể mòn
Nhu hoa bắt tử trời Đà Lạt
Có bao giờ hoa nhạt màu phai

Bây giờ nghĩ lại ngu ngơ quá
Người xưa đã nói chẳng hề ngoa
Có hoa nào mà không tàn úa
Có tình nào mà chẳng nhạt phai.

Hồng Thủy

** Bài thơ này đã được hai nhạc sĩ
Nguyễn Ánh 9 và Từ Công Phụng phổ nhạc.*

Hoa Vàng Năm Ấy

Thơ: Hồng Thủy

Nhạc: Nguyễn Ánh 9

Những cánh hoa vàng năm xưa ấy Nhớ nhớ gì em chuyện chúng
 mình Cái thuở ta còn xanh mái tóc, Chuyện đời chỉ nghĩ đến chung
 đôi. Anh vẫn gọi em là không khí, chẳng thể chia ly, chẳng thể
 rời. Thuở ấy ta còn vô tư quá chẳng hề nghĩ đến chuyện chia
 xa Ta đi trong gió trong hoa lá Mơ những trời
 xanh với nắng hồng Chỉ nghĩ tình ta
 là cõi mộng Và em mãi mãi một giòng

Chords: Am, E, F, Dm, A, F#m, A, D, E, E7

31 A F#m D
 sông ————— Giòng sông nước lớn làm sao cạn —————

36 E A
 Như núi xanh kia chẳng thể mòn ————— Như hoa bất ..

41 E D E
 từ trời Bà - Lạt Có bao giờ hoa

46 E7 A Am Am F
 nhạt màu phai ————— Bây giờ nghĩ lại ngu ngơ quá Người xưa đã

51 Dm Am E F
 nói chẳng hề ngoa, Có hoa nào mà không tàn úa, Có cuộc tình

55 E7 Am Để hết E7 F
 nào mà chẳng nhạt phai. Có hoa nào mà không tàn úa, Có cuộc tình

59 E7 Am
 nào mà chẳng nhạt. phai.

Hoa vàng năm ấy

Thơ: Hồng Thủy

Nhạc: Từ Công Phụng

G D7 Am6 Em

Những cánh hoa vàng năm xưa ấy Có nhắc gì em chuyện chúng

G C G D7

minh Cái thuở ta còn xanh mái đầu nhìn đời bằng đôi mắt ngày

Em Bm D7 G D7

thơ nghĩ chuyện tình là mãi mãi chung đôi Thuở ấy ta còn vô tư quá!

G C

Có bao giờ nghĩ đến chuyện chia xa Anh vẫn gọi em là hót

C7 D7 Em D7

thờ thật nồng nàn những lúc bên nhau chẳng thể rời và không thể chia

16 G D7 3 Am6 Am D7
 xa Thuở ấy ta đi trong hoa lá Chỉ nghĩ tình ta là cõi

20 G D7 Am Em
 mộng Và em mãi mãi là dòng sông dòng sông nước

23 Am6 Em 3 G D7 Em7
 lộn lộn sao cạn như núi xanh kia chẳng thể mòn như hoa bắt từ trời Đạ

26 D7 G D7 G D7
 lạt có bao giờ hoa nhạt màu phai? Thuở ấy ta còn vô tư quá

30 Em D7 G C
 Những tưởng tình ta sẽ không tàn Bây giờ nghĩ lại ngu ngơ

33 D7 Em Am6 D7 G
 quá, có hoa nào mà không phai sắc có tình nào mà chẳng tàn phai_____

Nỗi Niềm Của Mẹ

Đã bao năm Xuân về trên đất Mỹ
Mẹ vẫn buồn nghĩ đến Tết quê hương
Mẹ nhắc hoài những kỷ niệm yêu thương
Đêm giao thừa hai mẹ con hái lộc
Chợ Bến Thành thật đông người tấp nập
Mua bán tưng bừng nét mặt hân hoan
Thương xá Crystal lộng lẫy huy hoàng
Trai thanh gái lịch rộn ràng sắm Tết
Nỗi nhớ quê mẹ kể hoài không hết
Mẹ thở dài nước mắt ngập bờ mi
Con ơi khi mình bỏ nước ra đi
Mẹ vẫn nghĩ có ngày ta trở lại
Ngồi xe lăn mẹ biết là mãi mãi
Chẳng thể nào về có phải không con?
Đôi mắt buồn trên khuôn mặt héo hon
Mẹ quay đi dấu hai hàng nước mắt.

Những ngày gần Tết Bính Thân
Hồng Thủy